

mig under Nr. 2 og 3 ere tiltraadte og anbefalede af Udvalget, og dem behøver jeg altsaa næppe at omtale. Jeg har dernæst stillet et Underændringsforslag til Udvalgets Ændringsforslag til § 29. Det er et Underændringsforslag, og ikke, som det antoges, et særskilt Forslag. Bestemmelsen, som foreslaaes forandret, findes jo i § 20. Den gaar ud paa, at Halvdelen af de ikjendte Bøder af Toldbestyrelsen kan tillægges „den eller de Funktionærer“, der have opdaget Forsøelsen. Jeg indrømmer, at dette Udtryk, „den eller de Funktionærer“ er noget mindre bestemt og klart, end ønskeligt er. Udvalget har foreslaaet Udtrykket „Funktionærer“ rettet til „tilsynsførende Embeds- eller Bestillingsmænd“. Dette kan jeg ikke paa nogen Maade erkjende for at være en Forbedring. De tilsynsførende Embeds- og Bestillingsmænd ere efter Lovens Inspektøren og de 3 Kontrollører. Men det forekommer mig, at der ikke kan være Spørgsmaal om at tillægge selve Hovedkontrolløren Andel i de Bøder, der idømmes efter dens Opgjørelse af Bøgerne og de Underjøgelse, den har foretaget. Det vil i alt Fald være Noget, jeg ikke tror har noget Sideskykke i andre Love. Altsaa dette Forslag af Udvalget kunde jeg ikke anse for at være nogen Forbedring af det, som jeg indrømmer noget ubestemt Udtryk, der fandtes i det oprindelige Lovforslag. Derfor har jeg tilladt mig at stille et Underændringsforslag hertil — det er maasse benevnt Ændringsforslag, men det er i Virkeligheden et Underændringsforslag. Det gaar ud paa, at Udvalgets Udtryk „tilsynsførende Embeds- eller Bestillingsmænd“ skal forandres til „Politiets eller Toldvæsenets Funktionærer“. Saaledes er Forholdet; der vil altsaa i Virkeligheden i dette Dieblisk foreligge til Afstemning 3 forskellige Betegnelser af, hvem der kan tillægges Andel i Bøderne: efter Lovforslaget Funktionærer i al Almindelighed, efter Udvalgets Forslag de tilsynsførende Embeds- eller Bestillingsmænd og efter Underændringsforslaget, stillet af mig, Politiets og Toldvæsenets Funktionærer. Efter den Udtalelse, vi hørte fra Udvalgets ærede Ordfører, om at Udvalget paany vilde tage under Overveielse, hvilket Udtryk man skulde vælge som det rigtigste og klareste, skal jeg imidlertid for mit Bedkommende tage Underændringsforslaget tilbage; men det forekom-

mig, at Konsekventen egentlig maatte være den, at Udvalget ogsaa tog sit Ændringsforslag tilbage, saaledes at vi begyndte Overveielserne paa bar Bund. Jeg tager altsaa Underændringsforslaget under Nr. 4 tilbage.

Hvad derimod Underændringsforslaget under Nr. 5 angaar, maa jeg tilstaa, at jeg i høi Grad maa beklage, om man uden videre vilde udlette af Lovforslaget den Afgang, der gives til at kunne belønne Angivere — ikke fordi jeg har nogen større Sympathi for Angivere og Angiveri end vistnok det ærede Udvalg og den ærede Forsamling, men fordi det i mine Tanker er et fortrinligt Middel til at undgaa Overtrædelser af Loven. Jeg tror, at en Bestemmelse, saaledes som den er foreslaaet i Loven, og som jo er ganske svarende til, hvad vi have i Loven om Brændevinsbrænding og i Toldloven, nødvendig maatte undværes i en Lov om Udbestafning. Det er jo langt bedre at kunne afholde Folk fra Lovovertrædelser af Frygt for, at de skulle blive attraperede, end det er, at faae Forsøelsen opdaget og haardt afftraffet. Hovedsagen er, at Bestemmelsen er saadan, at man har al Sandynlighed for, at Bedkommende vel vil vogte sig for at udsætte sig for at blive opdaget, og dertil er Belønning for Angivere ganske fortrinlig. Jeg tvivler om, at vi vilde staa saa forholdsvis rene, hvad Overtrædelser af Toldloven angaar, dersom vi ikke havde denne Bestemmelse, at Angiveren kan belønnes; jeg staaer saa forholdsvis rene, jeg vil paa ingen Maade paastaa, at vi ere fuldstændig rene i det Kapitel. Og jeg frygter meget for, at naar man i denne Lov udelader Bestemmelsen om, at man belønner Angiveri, vil det snart vise sig at være urigtigt. Der vil være større Tilfredsstillelse ved, at Bedkommende helt kan afholdes fra at begaa Overtrædelser af Frygt for, at enhver Forsøelse lidt før eller lidt senere vil blive angivet, end ved, naar den endelig er opdaget, at straffe ham derfor. Jeg kan derimod godt erkjende, at der er det Særlige i dette Lovforslag i Sammenligning med Loven om Brændevinsbrænding, at de Bøder, der her foreslaas, ere saa overordentlig høie, og endmere de Straffe, der foreslaas af Udvalget. Men det forekommer mig, at dette kun kunde have til Følge, at man satte en passende Begrændsning for, hvad der kan tildeles en